

ἀντιποιῶ ἀμάρτ. ἀνταποιῶ Καππ. (Φάρασ. κ. ἄ.)

Τὸ ἀρχ. ἀντιποιῶ.

1) Ἀντιπράττω, ἀντιδρῶ Καππ.: Ἄσμ.

Ἄν τὸν πάρουν, τζ' ἀντεῖπω, κι ἂν τὸν εὐλογοῦν, τζ' ἀνταποῖκω; ἂν τὸν πάρουν τὸν ἀγαπητικόν μου, τί νὰ εἰπῶ, κι ἂν τὸν στεφανώνουν, τί νὰ κάμω;) 2) Κάμνω τι εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλου Καππ. (Φάρασ.): Σὺ εἶσαι βασιλός, παιδὶν τζὸ ἔχεις, γιὰ σάμα χαθῆς γιὰ σάμα γηράσσης, τίν' ἀνταποῖκωμεν βασιλός; (σὺ εἶσαι βασιλεύς, παιδί δὲν ἔχεις, ἢ ὅταν ἀποθάνῃς ἢ ὅταν γηράσσης, ποῖον θὰ κάμωμεν βασιλέα ἀντὶ σοῦ;)

ἀντιπολίτευσι ἡ, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀντιπολιτεύομαι.

1) Ἐναντίωσις, ἀντενέργεια, ἀντίπραξις, συνήθως πεπαισμένως: Φρ. Κάνω ἀντιπολίτευσι (ἀντενεργῶ). 2) Τὸ σύνολον τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν κυβέρνησιν βουλευτῶν ἢ καὶ πολιτῶν.

ἀντιπόρι τό, ἀμάρτ. ἂντιπόρι Ρόδ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. πόρος.

Στυλὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσδένεται ἡ θύρα τοῦ κήπου.

ἀντίπορτα ἡ, Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. πόρτα.

Ἡ προσθία θύρα.

ἀντιπράζω Πελοπν. (Βούρβουρ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀντιπράττω.

Ἐναντιοῦμαι, ἀντιλέγω: Σὰ μὲ ἀντιπράζῃς, νὰ κ' ἐγώ!

ἀντίπραξι ἡ, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀντίπραξις.

Ἀντίδρασις, ἀντίθετος ἐνέργεια: Θά' ῥθω νὰ σοῦ κάμω ἀντίπραξι. Μὰς κάνει ἀντίπραξι. Συνών. ἀντιπραξία.

ἀντιπραξία ἡ, Εὐβ. (Αὐλωνάρι.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀντίπραξις.

Ἀντίπραξι, ὁ ἰδ.: Οὐλο ἀντιπραξίης μοῦ κάνει.

ἀντιπρόζυμο τό, Χίος

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. προζύμι.

Ἡ ἐκ τῆς κανονικῆς ἐκάστοτε ζύμης καὶ ποσοῦ τινος ἀλεύρου παρασκευασθεῖσα ἀφ' ἐσπέρας μᾶζα, ἵνα αὕτη χρησιμεύσῃ τὴν ἐπομένην πρὸς παρασκευὴν τοῦ ὄλου ζυμωτοῦ. Συνών. ἀναδόρωμα, ἀνακίνημα 2, ἀνάπιασμα 1.

ἀντιπροίκι τό, Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πελοπν. (Λάστ.) κ. ἄ. ἀδίπροίκι Κεφαλλ. ἀδίπροῦκι Κρήτ. ἀντιπροίσι Μεγίστ. ἀντίπροικο Ζάκ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. προῖκα ἢ προικιό. Παρὰ Φορτουν. πρᾶξ. 2, 438 (ἔκδ. ΣΞανθοῦδ.) τύπ. ἀντιπροούκι.

1) Δωρεὰ προσφερομένη ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὴν ἄνδρα νύμφην Ζάκ. Κεφαλλ.: Δίνω - τάζω ἀντιπροίκι Ζάκ. 2) Τὸ ἐπὶ πλέον τῆς ὑπεσχημένης προικὸς παρεχόμενον ὡς δῶρον ὑπὸ τῶν γονέων τῆς νύμφης Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κρήτ. Μεγίστ. Πελοπν. (Λάστ.) κ. ἄ.: Ἄσμ. Χρόνους μαζεύναν τὰ προικιά καὶ μήνους τ' ἀντιπροίκια Λάστ.

Ρηγόπουλλον παντρεύεται νὰ πάρῃ ρηγοπούλλα, ράφτρες τῆς ράβγουν τὰ προυτσιὰ τσαὶ σκλάβες τ' ἀντιπροίκια Μεγίστ.

Τὸ παιδί μου τ' ἄσπρο τ' ἄσπρο | τὸ παντρεύανε ἔς τὸ κάστρο καὶ τοῦ δώσανε ἀντιπροίκι | μὰ παδέλλα κ' ἕνα σπῖτι (βανκάλ. παδέλλα = πηλὴν χύτρα) Ζάκ.

ἀντιπρόπαππος ὁ, ἀμάρτ. ἀντιπροσπάππους Παξ. ἀντ' προσπάππους Μακεδ. (Καταφύγ.) ἀδ' προσπάππους Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. πρόπαππος. Τὸ ἀντιπροσπάππους ἐκ τῆς φρ. πρὸς πάππου.

1) Ὁ πατὴρ τοῦ προπάππου ἐνθ' ἀν. 2) Οἰοσδήποτε πρὸ τοῦ προπάππου Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Πβ. ἀρχ. παππεπίπαππος.

ἀντιπρόπερσι ἐπίρρ. ἀντιπροπέρσι Ἡπ. ἀντιπροπέρσι Κῶς ἀντιπροπέρσι Ἀμοργ. ἀντιπρόπερσι κοιν. ἀδίπρόπερσι Σύμ. κ. ἄ. ἀδίπρόπρις Σκόπ. ἀντιπρόπρις Μακεδ. ἀντιπρόπερσι Πελοπν. (Λακων.) Ρόδ. ἀδίπρόπερσι Κύθηρ. ἀδίπεριόπερσι Κύθηρ. ἀντιπρόπερσι Κίμωλ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπίρρ. προπέρσι.

Τὸ προηγούμενον ἔτος τοῦ προπερυσίνου, πρὸ τριῶν ἐτῶν: Ἡντύθηκα μόσκαρις ἀντιπρόπερσι (μόσκαρις=μασκαρᾶς) Κίμωλ. Εἶν' ἀπὸ ἀντιπρόπερσι ποῦ ἔχομον νὰ ἰδοῦμον σοδεῖα (ἰδοῦμον=ἰδοῦμε) Παξ.

ἀντιπροπέρσινος ἐπίθ. κοιν. ἀντιπροπέρσινος Ρόδ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπίθ. προπέρσινος ἢ ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀντιπρόπερσι.

Ὁ ἀντιπροπέρσι λαβὼν ὑπαρξιν, ὁ πρὸ τριῶν ἐτῶν γενόμενος: Ἡ ἀντιπροπέρσινη σοδεῖα. Ἀντιπροπέρσινο σιτάρι Ρόδ.

ἀντιπροσωπίδα ἡ, Ἰων. (Ἀλάτσατ. Κρήν.) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. προσωπίδα.

1) Ὁ περιέχων τὸ ἔμβρυον ὑμῆν, ὅταν προωθούμενος ὑπὸ τοῦ ἐμβρύου κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς μήτρας περικαλύπτῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ Ἰων. (Ἀλάτσατ. Κρήν.) Συνών. ἀντιπρόσωπο (ἰδ. ἀντιπρόσωπος 2), προσωπίδα. 2) Προσωπὶς, προσωπεῖον Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) Συνών. μουριά, μουτσούνα, προσωπίδα.

ἀντιπρόσωπος ἐπίθ. λόγ. κοιν. ἀντιπρόσωπο τό, Σύμ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀντιπρόσωπος.

1) Ὁ ἀντ' ἄλλου ἐνεργῶν, ὁ ἄλλον ἀντικαθιστῶν λόγ. κοιν.: Δὲν πῆγα ἐγώ, ἔστειλα τὸν ἀντιπρόσωπό μου. Ἐχω ἔς τὸ δεῖνα μέρος ἀντιπρόσωπο γιὰ τοῖς δουλειές μου. 2) Τὸ οὐδ. οὐσ., ἀντιπροσωπίδα 1, ὁ ἰδ., Σύμ.: Τὸ παιδί ἔχει ἀντιπρόσωπο.

ἀντίπροχτες ἐπίρρ. κοιν. ἀδίπροχτες Κρήτ. (Ἐμπαρ.) ἀδίπροχτες Κρήτ. (Βιάνν.) ἀδίπροχτες Κύθηρ. Σύμ. κ. ἄ. ἀδίπροχτις Σάμ. ἀδίπροχτι Λέσβ. ἀντιπροχτὲς Ἡπ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κορινθ.) κ. ἄ. ἀντιπροχτὲς Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπίρρ. προχτὲς.

1) Τὴν προηγούμενην ἡμέραν τῆς προχθὲς, πρὸ τριῶν ἡμερῶν κοιν.: Ἀδίπροχτες τὸν εἶδαμε σὲ μιὰν ἐλαιὰ ποκάτω Βιάνν. Ἡρῆθα ἔπὸ τὸ ταξίδι ἀδίπροχτες Ἐμπαρ. Ἀντιπροχτὲς ἦρῆθα σπῖτ' ὁ Ἡπ. (Ζαγόρ.) Συνών. ἀντίπροψες 2. 2) Καθόλου, τὸν προηγούμενον χρόνον, κατὰ τὸ παρελθὸν Εὐβ. (Κονίστρ. Κύμ. κ. ἄ.): Φρ. Προχτὲς τοῖς ἀντίπροχτες (πρὸ δύο ἢ τριῶν ἢ καὶ πλείονων ἡμερῶν).

ἀντιπροχτεσινός ἐπίθ. κοιν. ἀντιπροχτεσινός λόγ. κοιν.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπίθ. προχτεσινός ἢ ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀντίπροχτες.

Ὁ ἀντίπροχτες λαβὼν ὑπαρξιν, ὁ πρὸ τριῶν ἡμερῶν γενόμενος. Συνών. ἀντιπροψεσινός.

